

terményt Fehérvárra. Azt hiszem főleg sütni való tököket. Végül is alig tudtunk bejutni hozzájuk. Ki volt kapcsolva a kapucsengőjük. De jött valaki kifele a házból, s be tudtunk hatolni. Gyusza még pót-kairoszozott. A konferencia után egy pár napra náluk maradt egy külföldi, meg nem mondom milyen nemzetiségű, házaspár. Mikor Gyusza meglátott, mondta, hogy milyen nagyon örülnének vendégei nekem. Már félkilenc volt. Lemondtam az örömet szerzésnek e módjáról, mert még haza kellett érni, s a berakottakat felcigálni az emelete. Végül is a házaspár jött ki az ajtó elé, s ott beszélgettünk egy pár mondatot, már amennyire velem lehet angolul beszélgetni. Ágin kívül még Kaci, Kristóf és Ágacska voltak otthon. A fiatalok gyorsan behordták az „árút”, s jöhettünk haza. Tíz óra után kerültünk agyba.

1998

FARAGÓ FERENC

TANYAI SZILÁNKOK...

Univerziálé vita. Az idealizmus a *realizmus* egyik formája. – A realizmus az *idealizmus* egyik formája.

Viszonyítani csak a valósághoz lehet – de mi az a *valóság*?

A jelenben ott a múlt és a jövő is – mindig el nem múlva és soha el nem jöve.

Nincs olyan jó, ami számomra *jó*, más számára pedig *rossz*.

Minden pillanatban velünk van önmagunk ellentéte is.

A szellemi tartományban nagy távolságok vannak, de ezek nagyon közel vannak egymáshoz.

Azok *vagyunk*, amit *gondolunk*...

A *legismertebb* soha nem a *legelismertebb*.

Mindig *kintről* várjuk a választ, pedig már itt *belül* dörmöböl

Az egyenesnél nincs *egyenesebb*, de a görbénél van *görbébb*.

Van úgy, hogy a *különbözőség* tart össze és az *azonosság* választ szét.

Az ember a gondolatainak nem *szülője*, hanem *gyermeke*.

Metafizika. Az ember sokszor úgy érzi, hogy egy küszöbhez érkezett és át kellene lépnie rajta.

Tehetünk-e jót az emberekkel – akaratum ellenére?

Egyetlen motiváció van: az ismeretlen megismerésének belső kényszere.

Nekem van *igazam!* – Micsoda *hazugság!*

Van olyan helyzet, amikor nem a *barátainkra*, hanem az *ellenségeinkre* van szükség.

Amit *oknak* látunk, az gyakran már a *következmény*. – Amit *következménynek* látunk, az gyakran még csak az *ok*.

Mutatvány. A kötél-táncos sikere a kötélen is múlik!

A legvégső Valóság nem a térben és az időben érzékelhető valóság, hanem önmagamban, a végtelenben, örök-kévalóban rejtőző mindenség.

Amikor a tudatot kifelé irányítjuk, megjeleni benne a *nyüzsgés*. Amikor a tudatot befelé irányítjuk, megjelenik benne a *csend*.

Kampányidőszak. Most légy csak igazán *pártatlan!!!*

Az emberi életnek csak akkor lehet értelme, célja és feladata, ha túlmutat önmagán.

Ha önmagunkat elfelejtjük – ráeszmélünk önmagunkra.

A politikának kellene *vallássá* emelkednie, de a vallás süllyedt *politikává*.

Úszólecke. Az élet olyan vízben való úszás, amelyben azt hisszük, hogy leér a lábunk, pedig nem...

Sok ember – végső kétségbeesésében – kereszténynek teteti magát.

Csak az *egyén* szabad, a *tömeg* sosem, a *közösség* átmenet e kettő között.

A teológia abban a pillanatban született meg, amikor az ember rájött, hogy más istenek is vannak, mint a sajátja.

Nincs természetesebb, mint a természetfölötti.

Vizualizáció. A látható nem látja a *láthatatlant*, a láthatatlan látja a *láthatót*.

A Fény is látszik, a Hang is hallik a sötétben.

Isten szívéhez mindegyik nép egyforma közel áll, de nem mindegyik nép marad meg e közelségben.

Nagy muszáj a szabadság!!!

Akinek nem elég a *kevés*, annak a *több* sem lesz elég.